

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

***Stichting Landgoed Steenberg en alții v. Olanda* - [19732/17](#)**

Hotărârea din 16.2.2021 [Secția a IV-a]

Articolul 6

Proceduri civile

Articolul 6-1

Accesul la un tribunal

Notificarea adecvată doar prin intermediul mijloacelor electronice a (proiectului) unei decizii administrative care afectează terțe persoane în mod direct: *nicio încălcare*

În fapt – Clădirile și terenul reclamantilor sunt localizate în apropierea imediată a unui traseu de motocross. Executivul Provinciei a publicat pe site-ul său web o notificare referitoare la un proiect de decizie și la o decizie de prelungire a orelor de lucru al traseului, pe care reclamantii nu au semnalat-o în timp util. Ulterior, aceștia au formulat un recurs împotriva deciziei, după ce termenul fix pentru acesta a expirat, recurs care a fost declarat inadmisibil.

În drept – Articolul 6 § 1:

Acolo unde este reglementat recursul împotriva unei decizii a unei autorități administrative care ar putea fi în detrimentul unor terți direct afectați, trebuie să existe și un sistem care le permite terților să ia cunoștință de asemenea decizii în timp util. Decizia trebuie să fie disponibilă de o manieră predeterminată și publică, ușor accesibilă pentru toți terții care pot fi afectați. Dacă există garanții suficiente pentru a se asigura o asemenea accesibilitate, în principiu, ține de marja de apreciere a statului să opteze pentru un sistem de publicare doar prin intermediul mijloacelor electronice.

În acest caz, utilizarea de către Executivul Provinciei a mijloacelor electronice pentru publicarea notificărilor a fost suficient de coerentă și de clară pentru a le permite terților să ia cunoștință de deciziile care i-ar putea afecta în mod direct. La momentul relevant de timp, o prevedere normativă dintr-o ordonanță stabilea posibilitatea notificării proiectelor de decizii sau a deciziilor doar prin intermediul mijloacelor electronice. Notificarea adoptării ordonanței a fost publicată în Monitorul Oficial, iar textul ordonanței a fost publicat în Buletinul Provinciei și pe site-ul web. Mai mult, această prevedere reglementa o practică aplicată încă din 2011 și cu privire la care publicul a fost atenționat prin intermediul ziarelor locale din acea perioadă.

Textul ordonanței nu indica explicit care notificări trebuiau publicate *online*; totuși, notele sale explicative menționau că notificările puteau fi publicate pe *website*-ul provinciei Gelderland, iar notificările de tipul celei în discuție au fost publicate pe acest *website* până în 2016. Tribunalul național a considerat bine-stabilit faptul că notificările imputate au fost publicate pe acel *website*. Deși acest fapt era contestat de către reclamant, Curtea nu a putut pune la îndoială evaluarea tribunalului, în lipsa unor probe clare de arbitrar.

Comunicarea electronică dintre autoritățile administrative și cetățeni putea contribui la scopul unei administrări mai accesibile și mai bune. În baza dreptului olandez, notificările adresate unor persoane precise puteau fi publicate doar prin intermediul mijloacelor electronice, atunci când persoanele vizate menționau că puteau fi contactate, în mod corespunzător, în acest mod. Dat fiind faptul că deciziile autorităților administrative mai puteau viza, eventual, un număr mare de părți interesate pe care nu le puteau identifica în prealabil, notificarea lor electronică îi putea permite unei părți largi a publicului general să ia cunoștință de acele decizii. În această privință, dreptul olandez preciza că publicarea

notificărilor care nu erau adresate unor persoane precise exclusiv prin mijloace electronice era permisă atunci când exista o bază legală.

Practica imputată prezenta riscul ca notificările să nu ajungă la cetățenii care nu aveau acces la Internet sau care nu știau să utilizeze calculatorul. Totuși, nu se putea trece cu vederea că, în 2013, rata de penetrare a Internetului în Olanda era înaltă. Mai mult, nu exista niciun indiciu că reclamanții nu au putut găsi proiectele de decizii online, de exemplu, din cauza lipsei accesului la un calculator sau din cauza incapacității lor de a se folosi de Internet sau de un calculator. În aceste circumstanțe, publicarea notificărilor într-un ziar local gratuit nu ar fi oferit garanții mai mari de informare a posibilelor părți afectate. Nu era nerealist ca reclamanții să consulte *website*-ul provinciei în mod regulat, pentru a afla despre notificările proiectelor de decizii care îi puteau afecta.

Prin urmare, sistemul publicării electronice utilizat de Executivul Provinciei constituia un sistem coerent care asigura un echilibru corect între interesele comunității ca întreg de a avea o administrație mai modernă și mai eficientă și interesele reclamanților. Nu exista niciun indiciu că reclamanților nu li s-a oferit oportunitatea clară, practică și efectivă de a comenta proiectul deciziei și de a contesta decizia emisă de Executivul Provinciei. În lumina tuturor circumstanțelor și a garanțiilor identificate, autoritățile naționale nu au depășit marja de apreciere acordată statului, iar reclamanții nu au suferit o restricție disproporționată a exercițiului dreptului lor de acces la un tribunal.

Concluzie: nicio încălcare (unanimitate).

(Vezi și *Zavodnik v. Slovenia*, [53723/13](#), 21 mai 2015, [Rezumat](#))